

Can Vives

Caldes de Montbui

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Can Vives s/n. Serrat del Mig. Sant Sebastià de Montmajor
Emplaçament
Alçada: Carretera de Caldes de Montbui a Sant Sebastià de Montmajor
504

Coordenades:

Latitud: 41.66468
Longitud: 2.11707
UTM Est (X): 426495
UTM Nord (Y): 4612924

Classificació

Número de fitxa 08033 - 309
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern
Segle XVII-XVIII
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Pla d'Ordenació Urbanística Municipal
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 014A00138
Autoria de la fitxa Laura Bosch Martínez
Data de registre de la fitxa: dv., 28/11/2008 - 01:00

Descripció

Casa de planta irregular, amb varis edificis annexes, que consten alguns d'ells de planta baixa i pis, d'altres de planta baixa i finalment d'altres amb una segona planta (de construcció moderna). La coberta és sempre a un sol vessant, podent desguassar cap a una banda o l'altra, depenent de la orientació de la façana. La façana orientada en direcció nord-est, és la que presenta els elements constructius més antics. En aquesta casa es combinen els acabats perimetrals de les obertures o forats de tancament, de les portes i finestres, destacant: el portal amb dovelles molt grans on es pot llegir la inscripció de la clau " ISIDRO AUBAGULS. 1714 ", i , per sota de l'any, el dibuix en relleu d'unes aspes de molí. Per damunt del portal i a la dreta, per sobre d'una galeria porticada de construcció moderna hi ha dues finestres resseguides amb pedra carejada, amb llandes de pedra, una de les quals, situada més a la dreta, porta la data gravada de "1719". Sembla ser que aquesta llinda és originària de la casa. A la dreta del portal adovellat hi ha un pou amb una corriola. Aquest de fet, actualment té una funció ornamental. La propietària explica que en tot cas, a principis de segle XX, no hi havia aigua corrent a la casa, i que llavors la gent anava fins a la font de la Targa, amb galledes i omplien per la boca del pou la cisterna que es troba sota l'era de la casa.

Per la façana de migdia destaca una finestra amb llinda, brancals i ampit de pedra on es pot llegir la data "1714". També es pot observar un finestral d'estil gòtic, però aquest el va fer construir el marit de la propietària fa uns anys. Hi ha també varies obertures disposades tant a la planta baixa com al primer pis, que presenten llindars, brancals i ampits fets tan amb pedra granítica com d'esmolar. En aquesta paret hi ha també un petit rellotge de sol i un sant Sebastià que la propietària creu recordar que es va trobar durant les obres de restauració de la casa. Aquest està adossat a la paret de migdia, prop de l'escaire que fa cantonada amb el mur situat al sud-oest, per damunt d'una pèrgola.

Les tècniques de construcció emprades en aquest tipus de casa que ha anat creixent amb el temps, estan basades en l'economia i la funcionalitat, utilitzant-se el material de l'entorn: la pedra, la fusta, el fang, la calç i el formigó. En el jardí que es troba situat a la façana nord, hi ha un pedrís molt llarg unit a un mur que segueix el desnivell del terreny. Davant del pedrís de pedra, hi ha una pedra de molí molt gastada, que segurament prové del Serrat de Baix.

Història

Aquesta casa havia estat propietat de la família Elies que al voltant de l'any 1920 ho llogaren a un grup de solters als quals agradava molt el paratge. D'aquest grup en formaven part els pares de l'actual propietària, el Sr. Miquel Vives-Jenny i la futura esposa. Enamorats de la casa, decidiren comprar-la als voltants de l'any 1934, i hi dugueren a terme tot un seguit de reformes. Una d'elles fou la instal·lació del portal adovellat, que contràriament al que sembla, no és originari d'aquesta casa sinó que prové d'una de les cases del Prat de Baix, segons ens explica la seva propietària, la Sra. Marta Vives. Destaca la inscripció de la clau " ISIDRO AUBAGULS. 1714 ", i per sota de l'any, el dibuix en relleu d'unes aspes de molí, potser relacionat amb el trull del Prat de Baix.

La pedra de molí que es troba al jardí de la façana nord de la casa, provindria segurament del Serrat de Baix.

Bibliografia

MOREU-REY,E. (1962). La rodalia de Caldes de Montbui. Repertori històric de noms de lloc i de persona. Pàg. 173. Editorial Teide. Barcelona.

